

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 721/06
30.08.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Војимира Цвијовића, председника већа, Браниславе Апостоловић, Јованке Кажих, Миломира Николића и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиље АА коју заступа АБ, против тужене "ББ" чији је пуномоћник БА адвокат, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж.949/05 од 8.12.2005. године, у седници одржаној 30.8.2006. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Окружног суда у Новом Саду Гж. 949/05 од 8.12.2005. године у делу у коме је преиначена првостепена пресуда тако што се одбија као неоснована жалба тужиље и потврђује пресуда Општинског суда у Тителу П. 165/04 од 17.1.2005. године у делу става првог изреке у коме је одбијен као неоснован захтев тужиље којим је тражила да се поништи као незаконито решење в.д. директора туженог бр. 280 из 2004. године и обавезе тужени да тужиљу врати на рад.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Тителу П.165/04 од 17.1.2005. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужила тражила да се поништи као незаконито решење в.д. директора туженог бр. 280 из 2004. године и обавезе тужени да тужиљу врати на рад као и да јој исплати накнаду штете у висини изгубљене зараде и других примања која јој припадају по закону, општем акту или уговору о раду и уплати доприносе за обавезно социјално осигурање и трошкове поступка. Тужила је обавезана да туженој накнади парничне трошкове у износу од 13.500,00 динара.

Одлучујући о жалбама парничних странака Окружни суд у Новом Саду је пресудом Гж.949/05 од 8.12.2005. године, преиначио је првостепену пресуду тако што је делимично усвојио тужбени захтев и поништио решење в.д. директора туженог бр. 280 и обавезао туженог да тужиљу врати на рад, док је у преосталом делу пресуду укинуо и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Против наведене другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу чл. 386. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 354. ст. 2. тач. 11. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности, обзиром да је тужила током поступка заступана по уредном пуномоћју издатом 20.10.2004. године, као ни битне повреде из чл. 354. ст. 2. тач. 14. ЗПП-а обзиром да су дати разлози о одлучним чињеницама јасни и без противречности.

Током поступка је утврђено да је тужила по занимању трговац и да је радила код туженог на радном месту продавца. Тужили је понуђено закључење уговора о раду под измењеним условима по чл. 103. Закона о раду РС од 7.10.2004. године и анекс уговора о раду, који су тужили уручени 8.10.2004. године. Тужила није потписала анекс уговора већ га је вратила туженом без потписа а истог дана под истим бројем добила је уговор о уређењу права и обавеза из радног односа са новим послодавцем "ВВ" у коме је констатовано да је тужила по занимању КВ трговац и да заснива радни однос за обављање послова продавца почев од дана потписивања уговора о раду у продавници "ГГ" у ДД. Тужила није потписала ни овај уговор. Тужени након тога доставља решење тужили од 13.10.2004. године којим тужилу упућује на рад код другог послодавца од 15.10.2004. године до 15.10.2007. године у продавницу "ГГ" ДД код послодавца ДОО "ВВ" које решење је тужила примила 14.10.2004. године да би потом тужили 19.10.2004. године било достављено решење туженог бр. 280 којим јој се отказује уговор о раду. Спорним решењем тужени тужили отказује уговор о раду применом одредаба чл. 103. и чл. 120. Закона о раду због одбијања потписивања понуђеног уговора о раду под измењеним условима.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је закључио да је тужили незаконито отказан уговор о раду услед чега је поништио оспорену одлуку и обавезао тужену да тужиљу врати на рад.

Међутим, основано се ревизијом указује на погрешну примену материјалног права обзиром да је тужила одбила потписивање анекса уговора о раду.

Наиме, одредбама чл. 103. Закона о раду прописано је да послодавац може да понуди запосленом закључење уговора о раду под измењеним условима али само из оправданих разлога а запосленом који одбије да закључи уговор о раду у смислу става 2. тога члана послодавац може да откаже уговор о раду.

У конкретном случају тужиљи је понуђен анекс уговора о раду који се односи на запослење тужиље код другог послодавца као и мировање радног односа код туженог из оправданих разлога, односно због економских тешкоћа у којима се предузеће "ББ" већ дуже време налази те је због тога издат у закуп објекат – продавница "ЂЂ" другом правном лицу и то "ВВ" на рок од 5 година.

Нерентабилност у пословању и немогућност послодавца да запосленима обезбеди посао којим би остварили право на рад и зараду која им по том основу припада, могу се сматрати оправданим разлозима у смислу чл. 103. Закона о раду, а упућивање на рад код другог послодавца, као измењени услови који оправдавају закључење новог уговора о раду под овим условима. Одбијањем тужиље да закључи уговор о раду којим јој се обезбеђује остваривање основних права из радног односа, првенствено права на рад и зараду по основу тога рада са правом на мировање радног односа за време рада код послодавца са којим је закључен уговор о закупу и правом да се по истеку одређеног рока врати на рад код матичног послодавца, стекли су се услови за отказ уговора о раду на основу чл. 103. Закона о раду.

Како је тужиља понуђени анекс уговора о раду одбила да потпише, правилно је првостепени суд одбио као неоснован захтев тужиље за поништај оспореног решења и враћање тужиље на рад.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу чл. 395. ст. 2. ЗПП-а у вези чл. 491. ЗПП-а ("Службени гласник РС", 125/04), одлучио као у изреци.

Председник већа-судија,

Војимир Цвијовић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд